

C/2024/7143

9.12.2024

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 17 października 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Sigmaringen – Niemcy) – Karl und Georg Anwander GbR Güterverwaltung/Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-239/23 ⁽¹⁾, Karl und Georg Anwander Güterverwaltung)

(Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka rolna (WPR) – Finansowanie przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) – Rozporządzenie (UE) nr 1305/2013 – Artykuły 31 i 32 – Płatności dla obszarów z ograniczeniami naturalnymi lub innymi szczególnymi ograniczeniami – Obszary górskie – Dodatek wyrównawczy – Krajowe przepisy administracyjne wykluczające wypłatę tego dodatku wyrównawczego w odniesieniu do kwalifikujących się obszarów położonych w regionie tego samego państwa członkowskiego innym niż region siedziby gospodarstwa rolnego – Przepisy odwołujące się do siedziby gospodarstwa rolnego jako warunku przyznania wspomnianego dodatku wyrównawczego)

(C/2024/7143)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Sigmaringen

Strony w postępowaniu głównym

Strona inicjująca postępowanie przed sądem odsyłającym: Karl und Georg Anwander GbR Güterverwaltung

Druga strona postępowania: Land Baden-Württemberg

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 1 akapit drugi lit. b), art. 31 ust. 1 akapit pierwszy i art. 31 ust. 2 oraz art. 32 ust. 1 lit. a), art. 32 ust. 2 akapit pierwszy i art. 32 ust. 3 akapity drugi i trzeci rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r.,

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu lub praktyce administracyjnej państwa członkowskiego – lub regionu państwa członkowskiego – które wykluczają przyznanie dodatku wyrównawczego rolnikom, których grunty położone są na obszarach górskich i na innych obszarach o ograniczeniach naturalnych lub innych szczególnych ograniczeniach, ze względu na to, że obszary kwalifikujące się do tego dodatku są położone poza terytorium regionu państwa członkowskiego, którego program rozwoju obszarów wiejskich przewiduje wspomniany dodatek. Te same przepisy stoją natomiast na przeszkodzie temu, by jako kryterium przyznania tego samego dodatku przyjąć miejsce siedziby gospodarstwa rolnika, który eksploatuje dany obszar.

- 2) Artykuł 31 ust. 1 akapit pierwszy i art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 1305/2013, zmienionego rozporządzeniem 2017/2393,

należy interpretować w ten sposób, że:

z przepisów tych wynika bezpośrednio, na podstawie prawa Unii, uprawnienie do wypłaty dodatku wyrównawczego rolnikom, których grunty położone są na obszarach górskich i innych obszarach z ograniczeniami naturalnymi lub innymi szczególnymi ograniczeniami, jeżeli państwo członkowskie – lub region państwa członkowskiego – przewiduje w swoim programie rozwoju obszarów wiejskich przyznanie takich dodatków dla tego rodzaju obszarów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 17.7.2023.

- 3) Artykuł 2 ust. 1 akapit drugi lit. b) i art. 31 ust. 1 rozporządzenia nr 1305/2013, zmienionego rozporządzeniem 2017/2393,

należy interpretować w ten sposób, że:

uprawnienie do wypłaty dodatku wyrównawczego dla rolników, których grunty znajdują się na obszarach górskich i na innych obszarach z ograniczeniami naturalnymi lub innymi szczególnymi ograniczeniami jest wymagalne od państwa członkowskiego lub regionu danego państwa członkowskiego, jeżeli to państwo – lub ten region, niezależnie od tego państwa członkowskiego – zdecydowało się przyznać dodatki wyrównawcze na rzecz położonych na terytorium tego państwa obszarów kwalifikujących się do tych dodatków.
